

# De **KUNST** van jong geloof ...

***De studententijd is voor veel mensen de opwindendste tijd van hun leven. Niet zozeer vanwege de studie – laten we hopen dat daar ook nog genoeg tijd naar gaat – maar vooral door de talloze ontdekkingen op andere vlakken. Zeker als je op kot zit en je je buiten het bezorgde blikveld van je ouders bevindt, kun je genieten van de nieuwe wereld die opengaat. Of je kunt vallen voor de vele verleidingen die op je afkomen. De toekomst lacht je toe en je schatert graag mee. Dat kan resulteren in een tweede zit of het herdoen van een jaar. Maar dat risico pak je erbij ... God en gebod zijn ook ver weg en het café is veel populairder dan de kerk.***

Laten we er maar gelijk bij zeggen dat het bovenstaand beeld een cliché is dat voor sommigen opgaat. Of vallen danig tekort aan alle jongeren die wel intensief studeren en serieus met hun toekomst bezig zijn. Maar goed, wie jong is, wil van het leven genieten en kleurt dan al snel wat buiten de lijntjes. In de serie 'Kerk InZicht' kijken we naar het leven van evangelische christenen. En willen we ook weten hoe het met de jeugd zit. Daarvoor gingen we op bezoek bij Róbin-Lisa, een studente aan 'het KASK' (de Koninklijke Academie voor Schone

Kunsten). Een kotstudente, want de afstand tussen Limburg en Gent is veruit te groot voor een dagelijkse verplaatsing. We ontmoeten haar in haar studentenvereniging, want Róbin-Lisa is niet het type om voltijs achter haar boeken te zitten. De naam van de groep – Ichtus – doet ergens vermoeden dat het om iets christelijks gaat. Het woord betekent 'vis' in het Grieks (en verschillende van de eerste volgelingen van Christus waren vissers). Maar de verschillende letters van het woord verwijzen naar een diepere betekenis van het acroniem: Iesous Christos Theo HUios Soter of in het Nederlands: Jezus Christus, Gods Zoon, Redder. De activiteiten variëren van het samen bestuderen van de Bijbel en bidden tot allerlei vormen van ontspanning. Stel je dus niet echt een heel vroom clubje voor – christelijke studenten hebben genoeg voeling met het 'gewone leven'.

### ***Hoe ben je met het evangelisch geloof in contact gekomen?***

"Mijn ouders zijn alle twee gelovig. Mijn vader heeft theologie gestudeerd en hij is sterk gericht op kennis van de Bijbel. Mijn mama is meer gericht op de praktijk, dus 'doen wat er in de Bijbel staat'. Zij is verantwoordelijk voor een gebedshuis. Ik ben van kinds af aan heel betrokken geweest. En ik



heb van heel dichtbij mogen meemaken hoe een christelijk gezin er uit ziet. En dat heeft er voor gezorgd dat ik zelf ook ben beginnen nadenken over het christendom. Wat betekent het voor mij. Is het iets waar ik mee akkoord ga of wil ik er liever afstand van nemen? Ik ben tot de conclusie gekomen dat God echt bestaat".

### ***Wat betekent christen-zijn dan voor jou, als jongere, persoonlijk?***

Róbin-Lisa: "Christen zijn is voor mij eigenlijk heel simpel gezegd: wie ik ben. Ik heb door de jaren heen gemerkt dat ik - omdat er een God is en omdat ik op deze manier geloof – met wat er ook is, altijd naar God kan gaan. Het



LEES ONLINE

is gewoon, als je je ellendig voelt, er altijd een uitweg is, en dat is het mooie. Je hebt God die naast je staat. En die je kan helpen en die ook met antwoorden komt. Als je in de Bijbel leest: er staat zoveel kennis in, zoveel normen en waarden die u kunnen helpen, dat is gewoon een houvast. Christen zijn maakt mij duidelijk hoe ik de dingen kan aanpakken en hoe ik zal omgaan met andere mensen. Het is een levensstijl.”

## **Tegen de stroom in**

Geloven is vandaag de dag geen vanzelfsprekendheid meer. Veel mensen keren zich af van de kerk. Bij jongeren is die tendens het meest duidelijk. De vraag stelt zich dus hoe Róbin-Lisa's

medestudenten reageren op haar overtuiging en levenswijze. “De meesten hebben de mening dat het allemaal heel passé is, iets van jaren geleden. Ze vinden het absurd dat ik daar nog zoveel waarde aan hecht. Maar ik vind het juist dan superleuk om met hen in gesprek te gaan. En bijvoorbeeld te vragen: hoe zien jullie dan die dingen, als je leven eindigt? Hoe zien jullie het hiernamaals? Je bespreekt dat en op die manier kan je veel leren van elkaar. Maar het is inderdaad zo dat mensen soms denken: waar kom jij nu nog mee af?”

Róbin-Lisa heeft er geen probleem mee om tegen de grote stroom in te gaan. Vinden studiegenoten haar soms wat fanatiek? Geen probleem. “Dat maakt mij leuk als persoon. Dat maakt mij een interessant figuur, laat ik het zo zeggen.” Een beetje rebels wil ze ook wel zijn, al geeft ze wel een eigen invulling van het woord: “voor mij is rebel zijn eigenlijk het doorbreken van mijn eigen bubbel, of mijn eigen comfortzone. Een kwestie van mijn grenzen verleggen, en soms zelfs het onveilige opzoeken”. Het is wellicht die houding die van iemand een groot kunstenaar maakt.

De combinatie van kunst en geloof lijkt wel wat vreemd: traditionele denkbeelden en creatieve concepten kunnen flink botsen. Maar als je door de eeuwen van de geschiedenis kijkt, zie je vaak een nauwe band tussen religie en artistieke expressie. De historische meesterwerken beelden

vaak godsdienstige taferelen uit. Denk maar aan ‘Het Lam Gods’ van de gebroeders Van Eyck. Het werk zit vol christelijke symboliek en beeldt een van de bekendste geloofsthema's uit. Veel beroemde schilders waren overtuigde gelovigen. Denk maar eens aan Vincent van Gogh. Als domineeszoon kreeg hij een duidelijk christelijke opvoeding. En hij koesterde zelf ook de droom om predikant te worden.

Op een bepaald punt in zijn leven maakte hij een ‘carrièreswitch’ en wijdde hij zich volop aan zijn artistieke ambities. Rijk werd hij daar uiteindelijk niet van – het verdienen aan zijn kunst is meer voor hedendaagse verzamelaars. Maar er wordt gezegd dat Van Gogh Jezus beschouwde als de grootste kunstenaar die er bestond. Droomt Róbin-Lisa ook om een ‘Van Gogh’ te worden? “Het is niet mijn doel om zo'n bekend kunstenaar te worden of dat alle mensen mijn werk kennen. Ik zie mezelf eerder als iemand die een poging tot kunst doet. En ik probeer me te vermaken met de dingen die ik doe. Maar ik zou graag wel mijn stempel op de wereld willen drukken en iets achterlaten van mijzelf. Het maakt me eigenlijk niet zoveel uit of daar nu erkenning voor is of niet.” En wat denk je van God als kunstenaar? Róbin-Lisa: “Dat is Hij zeker. Ik denk dat Hij de enige is die echt origineel was. Volledig vernieuwend, los van alle concepten.”

## **Kerk in een cinema**

Róbin-Lisa wordt niet graag in een bepaald hokje geduwd. Ook voelt



ze zich niet altijd goed binnen het 'normale stramien' passen. Dat was al duidelijk toen ze nog in het gewone schoolsysteem zat: "Leerkrachten die je iets opleggen, gewoon maar omdat het moet, begreep ik niet zo goed. Ik was tijdens de lessen ook meer bezig met tekenen en iets met mijn handen doen." Terwijl ze liever tekeningetjes maakte dan met aantekeningen, begon Róbin-Lisa te ontdekken dat ze het best een creatieve studie zou doen.

Als gelovige vindt ze het etiket 'evangelisch christen' wat lastig: "Ik zie christen-zijn eerder als broeders en zusters zijn van elkaar. Ik beschouw mezelf als een christen die de juiste normen en waarden probeert te stellen. Die tijd probeert te maken voor God." Daarom kan je haar op zondag doorgaans vinden in een Brusselse internationale kerk. Daar komen iedere week zo'n 500 mensen samen in een cinemazaal. Dat klinkt ongebruikelijk. Maar

voor haar maakt het eigenlijk niet uit waar je God ontmoet: in een kerkgebouw, in een cinemazaal of gewoon bij je thuis. Christen zijn kan overal.

### **Wat is dan eigenlijk jouw omschrijving van een christen?**

"Dat is iemand die gelooft dat Jezus Christus is gestorven voor de mensen om ons op die manier te redden. Hij heeft ook de dood overwonnen. En Hij geeft ons kracht. Dat klinkt misschien heel raar, heel abstract. Maar ik bedoel dat we als christen in staat zijn om mensen te helpen, om er voor de mensen te zijn, voor ze te bidden en om liefde te laten zien aan iedereen".

### **Je gebruikt de term 'redden'. Was je dan zo reddeloos, moest je gered worden?**

"Het Bijbelse antwoord is natuurlijk: we zitten vast in onze zonden en kunnen niet volledig vrij zijn. Maar doordat God ons gered heeft, stappen wij vrij van die zonden. Toch zie ik redden ook als: het is mogelijk geworden voor ons als mens om een dichtbij relatie te hebben met God. In dat opzicht zou ik zeggen dat ik gered ben, omdat die relatie mogelijk geworden is".

### **De zoektocht van het leven ...**

Een gelovige is overtuigd van de waarheid van de Bijbel, maar dat wil niet zeggen dat er nooit vragen zijn. Uiteindelijk is er in de maatschappij veel scepsis ten opzichte van dingen 'zomaar aannemen'. En hoe kun je uiteindelijk weten wat de waarheid is? Róbin-Lisa is alleszins niet bang van af en toe wat twijfel: "Op school leer je heel andere dingen over het ontstaan en dan vraag je je soms wel af: is het geloof niet zomaar een menselijk concept? Iets dat de mens

zelf heeft geconstrueerd om te overleven of angst te reduceren? Ik denk ook dat het binnen het geloof belangrijk is om kritisch te kijken hoe de dingen in elkaar zitten. Dat toont aan dat je niet iemand bent die zomaar alles aanneemt en die er niet verder over nadenkt. Thuis kon ik gelukkig altijd met mijn vragen terecht; ik kon er bij wijze van spreken aan de keukentafel altijd vragen over stellen."

### **Geloven is een zekerheid, maar niet altijd een vanzelfsprekendheid.**

Zeker voor jongeren kan het moeilijk zijn om een onderscheid te maken tussen feiten en fictie. Niet voor niets besteden evangelische kerken daarom veel tijd aan het begeleiden van de jeugd. Op hun zoektocht kunnen ze best een goede gids gebruiken. Naast de christelijke studentenvereniging zijn er nog een aantal plaatselijke en landelijke jongerenwerkingen.

Maar de beslissingen over wat ze geloven, maken de jongeren – net zoals ieder ander – zelf. Het is steeds opnieuw een keuze. Soms houdt dat bepaalde onzekerheden in: "Ik geloof niet dat je zelf alle antwoorden moet hebben. Daarvoor is God er, Hij heeft alle antwoorden. Je leert gaandeweg". En zo gaat Róbin-Lisa op weg, geholpen door het bekende gezegde - maar vooral ook de Bijbelse waarheid: wie zoekt, die vindt ...

### **(Interview door Don Zeeman en Ciara Goossens)**

Het hele verhaal van Robin-Lisa is ook te beluisteren op [www.twr.be](http://www.twr.be) (klik op 'Kerk InZicht).



# EVANGELISCH WOORDENBOEK

## *Lam Gods*

'Zie het Lam Gods dat de zonden der wereld wegneemt', is een uitdrukking die vaak in de kerk te horen is. Het Lam van God is ook het centrale beeld van het beroemde werk van de Gebroeders Van Eyck dat in Gent te zien is. Een lam is het symbool van onschuld. In het eerste deel van de Bijbel, het 'Oude Testament' wordt beschreven hoe mensen zich met God kunnen verzoenen door (bijvoorbeeld) een lam te offeren. Dat heeft de symbolische betekenis dat het dier sterft in plaats van de mens die voor zijn verkeerde daden eigenlijk de doodstraf verdient. Het Lam Gods verwijst daarnaar, maar dan in de eerste plaats naar Jezus. Het laat zien hoe de onschuldige Jezus de straf van de falende mensheid op zich neemt. Het is het ultieme beeld van liefde: Iemand offert Zijn leven voor een ander. Hoe dat precies in elkaar zit, zal wellicht altijd deels een mysterie blijven. Maar dankzij dat offer is de scheiding tussen God en mens – voor ieder die dat gelooft – verdwenen.

## *Redder*

De naam 'Jezus' – in het Hebreeuws, de taal van de Bijbel 'Jesjoea' - betekent 'God redt'. Daarmee wordt aangeduid dat Jezus Christus de Redder van de mensheid is. De Bijbel maakt duidelijk dat de mensheid zich al in het prille begin tegen God heeft gekeerd – we noemen dat de 'zondeval'. Daardoor is er een onoverbrugbare scheiding tussen God en de mens gekomen is. De evangelieschrijver Johannes legt uit dat waar de mens niet in staat is om tot God op te klimmen, de Zoon van God naar de aarde is neergedaald: 'Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft'. Met andere woorden: Jezus is gekomen om de mensheid te redden. Om gered te worden, moet je die waarheid in je eigen leven aanvaarden, en een nieuw leven gaan leiden. Bekering noemen we dat.